

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۴ سپتمبر ۲۰۱۸

گویند: فردی را در ده راه نمی دادند، او دعوا داشت تا خرش را در خانه ملک ببندند!

یکشنبه- ۰۱ میزان ۱۳۹۷- کابل: ضرب المثلی را که عنوان انتخاب شده، اگر در هیچ موردی صدق ننماید، در مورد دولت دست نشانده و ادعاهایش صد در صد صدق می نماید، زیرا:

۱- این را می دانیم که دولت روسیه و یا هر قدرت امپریالیستی و ارتجاعی دور و نزدیک، هر زمانی که خواسته اند به ارتباط این و یا آن کشور و یا به ارتباط این و یا آن قضیه کنفرانسی برگزار نمایند، از نمایندگان ۱۰-۱۲ کشور و یا نهاد به حیث میزبان پذیرائی نمایند، نخست تا منافع آئی و یا آتی آنها ایجاب ننماید بدان کار دست نمی ورزند و در ثانی از هر حرکتی در گام اول تأمین منافع خودشان و ضربت زدن به دشمن و یا دشمنان و مخالفان شان در همان مسأله و یا در کل را می خواهند برآورده بسازند.

۲- وقتی روسها با تمام جنایاتی که در ربع چهارم قرن بیست در افغانستان مرتکب شدند، جنایاتی که عواقب و پیامد های آن تا هنوز هزاران هموطن ما را به مرگ و نیستی می کشاند، می خواهند به ارتباط "آوردن و تأمین صلح" در افغانستان گام گذارند و برای ۱۲ کشور به علاوه نمایندگان طالب، فرش قرمز پهن نمایند، تمام خواست و هدف آنها در گام اول پیدا کردن جای پای برای آینده های شان و در ثانی آسیب رسانیدن به رقباء و گرفتن امتیاز از آنها می باشد. با حرکت از چنین نقطه ای، روسها تلاش دارند تا با طالب و بعد ها با هر گروه دیگری که در افغانستان بتواند برای ناتو به خصوص امپریالیسم امریکا درد سر ساز شود تماس گرفته هم در پروسه صلح در کنار آنها ایستاده شود و هم در میدان جنگ.

۳- این را می دانیم و طالب بارها و بارها آن را با صراحت کامل بیان داشته است که نه تنها حاضر نیست با دولت دست نشانده به مذاکره بپردازد بلکه چنین دولتی را به رسمیت نیز نمی شناسد یعنی اهالی همان قریه است که دولت دست نشانده را به ده راه نمی دهند.

۴- در چنین شرایطی که طالب حاضر نیست با این اداره مزدور و نوکر اجنبی صحبت نماید و حتا دولتتش را به رسمیت نمی شناسد، دولت دست نشانده دوپای را در یک موزه نموده که هر گوشه ای از جهان وقتی کسی خواسته باشد به

ارتباط صلح افغانستان بحثی را به راه بیندازد و یا مجلسی دایر نماید، می باید آن مجلس تحت ریاست دولت دست نشانده برگزار بگردد. یعنی خرش را در خانه ملک ببندد.

۵- چنین تقاضا و انتظاری از جانب دولت دست نشانده به هیچ وجه به معنای آن نیست که آنها نمی دانند و از روی نادانی چنین تقاضائی را مطرح می سازند بلکه بدان معناست که آنها و بادران شان در اصول مخالف آوردن صلح در افغانستان آنهم به وسیلهٔ رقبای شان هستند.

آنها حاضر اند برای سالیان متمادی افغانستان را به مانند یک مجمر آتش سوزان ببینند، اما به روسیه و سایر رقبای امریکا این امکان را ندهند تا به نام صلح، بستر نفوذ شان را در افغانستان گسترده، نقش امپریالیسم امریکا و مجموع ناتو را زیر سؤال قرار بدهند.

۶- امپریالیسم امریکا به همان سان که جنگ و ادامهٔ جنگ را در افغانستان در انحصار خود درآورده و آن مسأله را مربوط به خودش اعلام داشته و نوکرانش را وادار می سازد تا خون مردم افغانستان را بریزاند به همان سان می خواهد صلح و روند صلح نیز حق انحصاری آنها شناخته شده، هیچ نیروی دیگری در باره کاری نکند.
هموطنان گرامی!

این که دولت دست نشانده امروز با طالب و فردا با داعش صلح می نماید، قضیهٔ من و تو نیست، آنها همه یعنی هر دو طرف میز همه دشمنان مردم افغانستان اند، هم دولت دست نشانده و هم طالب و داعش، همه و همه نوکران امپریالیسم جهانی در لباس های متفاوت اند؛ من و تو اگر می خواهیم که یقیناً می خواهیم آزاد و شرافتمندانه زندگانی نماییم باید تلاش بورزیم تا امپریالیسم و ایادی آنها را در وجود دولت دست نشانده، طالب، داعش و سایر رقبای ظاهری و شرکای واقعی آن را از کشور خود برانیم. صلح شرافتمندانه زمانی در افغانستان تأمین می گردد، که افغانستان از قید زنجیر های امپریالیسم و ارتجاع آزاد شده باشد. تا آنزمان:

سرکها ما را می طلبد!!